

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGA DASZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki „függetlenségi part” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hétre 30 frt, hat hétre 40 frt, három hónapra 100 frt, hat hónapra 150 frt, egy évre 200 frt.
„Nyitólé”-ben megjelenő hirdetés minden péntek 20 kr.
Hirdetéseket felvételre a kiadóhivatalban, KUTASI L. könyvnyomtatásban, valamint ZÖRGEI-MAN II. köz. íródjában is.
Név nélkül vagy börtönmentesültséggel küldött kéziratok nem vesztnek figyelembe.
Kéziratok vissza nem adódnak.

Földbirtokos osztályunk.

IV. A földbirtokos osztály megmentésének nagy munkáját azzal, hogy maguk között gazdaköröket szerveznek s alkalom nyújtatik nekik az adósságok tömkelegéből való kibontakozásra — még befejezetnek nem látom. Ez még félt, itt még megállapodni nem lehet, a megkezdett uton tovább kell haladni, el kell érni a célt, mert csak akkor végzünk teljes munkát.
A földbirtokosnak is napról-napra növekednek igényei és nagyon kevesen rendelkeznek oly földbirtokkal, a melynek jövedelme szükségleteiket tökéletesen fedezi, nehogy a hiány újabb vagyoni zavarokat idézzon elő, oly módokról kell gondoskodni, a melyek azt pótolják; szóval oda kell törekedni, hogy újabb jövedelem forrásokkal barátkozzanak meg.

Az új jövedelem-forrásokat rendszerint a helyi viszonyok határozzák meg, azonban csekély nézetem szerint, mégis a kereskedelem az, a hol kevés fáradsággal, minden nagyobb áldozat nélkül, a legkönnyebben teremthet jövedelmet a gazda; figyelmet tehát e térre kell fordítani, még pedig lehetőleg oly módon, hogy ne lehessen oka a panaszra s ne legyen ok a visszalépésre. Ha egyszer látni fogja a magyar ember, hogy kereskedni nem oly nehéz, maga is igyekszik magán segíteni. Mihelyt e cél el van érve, meg van mentve a földbirtokos osztály és nem lehet többé felteni, mert a ki kereskedő lesz, annak élelmesnek kell lenni, az élelmes emberből viszont ügyes földműves is lehet.

Legtöbb panasz emeltek a gazdák részéről a miatt, hogy terményeiket nem tudják idejében értékesíteni, arra előleget kedvező kamattal mellett nem tudnak kapni s hogy a legtöbbszór akkor kénytelenek elvesztegetni terményeiket, a mikor annak csekély ára van. Mi következik ebből? Alakítsanak a földbirtokosok oly társulatokat, a melyek hivatva legyenek e kellemetlen bajokon segíteni. Álljanak össze társaságba, tegyenek össze oly tőkét, a mely tőkével a megszorultakon is segíteni lehessen. Az ily társaságok a midőn hasznot nyújtanak a tagoknak, egyszersmind jótékonyt is gyakorolnak, mert olcsó kamatra adnak előleget s módot nyújtanak arra, hogy a gazdák terményeiket akár a társaságnak, akár másnak akkor adhatják el, amikor jónak látják.

Ez lenne az első lépés a gazdák számára a kereskedelem terén szerepeltetésére, ez nem oly nehéz, tényleges közreműködése nem is szükséges, csak ki annyi tőkét bocsát rendelkezésre, a mennyit akar; mégis meg lenne a befektetett tőke jövedelmén kívül az az eredménye, hogy a gazdák gondolkodóvá tenné s lassanként megbarátkoztatná az eszmével, mert kénytelenek lennének belátni, hogy a kereskedéshez nem szükséges semmi rendkívüli dolog, csak egy kis élelmeség.

A kereskedelmi társaságok alakítása mellett, a melyek hivatva lennének az uszárskodást, a kereskedelmi téren divó nagy visszaéléseket megoltni, ösztönözni kellene a gazdákat az állattenyésztés üzésére s e mellett minden oly jövedelmi ágak gyakorlására, a melyek kevés fáradságot és nem nagy tőkét igényelnek. Így p. o. igen jövedelmező volna a méh- és selyembogár tenyésztés is.

Ez ha így a mostani földbirtokos osztály helyzetén segítve lesz, ha el lesz érve azon nemes cél, hogy a további eladósodás s jobban a tönkremenéstől meg lesz mentve, akkor kísértünk meg egy jövő gazdaközönseget megteremteni, vagyis egy oly nemzedéket nevelni, a melynek kezében a földművelés mesterség legyen, a mit tökéletesíteni kell. Ennek meglehet most már vetni az alapját. Fel kell világosítani a gazdaközönseget, hogy ma már a gazdasági alkotmány, hogy azt is tanulni kell, hogy

csak az lehet jó gazda, a ki a szükséges gazdasági ismereteket megszerezte s arra képesítettek nyilvánított; hogy nem sokára eljő az idő, midőn csakis a tanult gazdákat ismerik el valódi gazdáknak, — a többit pedig kontárknak tekintik; ha egyszer a gazda meggyőződött érveink meggyőző voltáról, lehetetlen, hogy ne törekedjék arra, hogy fainak a kellő képzettséget megszerezze. Ez lassan ugyan, de mégis keresztülvihető lesz.

Sajnos ugyan, hogy ma még oly helyi iskola, a hol a legszegényebb gazda is, a kinek nincs módjában más helyre küldeni gyermekeit, taníttathatná őket — kevés van; azonban idővel e bajon is segítve leend.

Addig is, ott a hol tehetik, a gazdák hozzák meg az áldozatot maguk jószámból, állítsanak föl földmives iskolákat, a hol ugy szellemi, mint gyakorlati ismereteket szerezhesen a jövő nemzedék, hisz ha áldoznak, maguknak s magukért áldoznak.

Itt is az értelmiség tehet a legtöbbet, vegye kezébe e mindnyájunkat közösen érdeklő ügyet, tegye meg azt ne magáért, hanem a hazáért, mely csak akkor lehet boldog, ha művelt, boldog polgárai s virágzó földművelése, ipara, kereskedelme van.

Högyes Károly, országgyűlési képviselő.

— Milán király bécsi utja. Károly román aug. 31-én este szívelyesen elbucszván a szerb királyi családtól, elutazott Belgrádból. Milán király viszont hétfőn este érkezett a budapesti indóházba. Thaisz főkapitánnyal tudatta, hogy még elutazása előtt, délelőtt tudta meg a moréventer híret. — „Es mégis elutazott Felseged?” — kérde Thaisz. — „Miért ne? Miféjedelmek az ily eszmire elvagyunk készszeve,” jegyezte meg mosolyogva. „Egyebirant azt tudtam, hogy Magyarországon aligha terveznek merényletet ellenem, mert leszámítva Zimony vidéket, a hol szintén sok az ellenséges elem, aligha gyűlölnék.” Ezután a király köszönetet mondott a főkapitánynak, ki mely főhajtással távozott. — A királytívó különvonat Budapestről Bécsig a győr-brucki vonalon teszi meg az utat. A mozdonyt Dax mérnök és Makray főfelügyelő vezetik. Ejjfel után fel 2-kor a vonat még nem indult el Budapestről. Milán király igen le volt verve s táviratonként Keleuföldre, hol a kisiklás történt, hogy mikor indulhat utnak. Innen azt válaszolták, hogy a pályá helyreállítására több órai munkát vesz igénybe, jó lesz, ha a király szállodába megy. Milán király azonban kijelentette, hogy nem megy s bevárja a történéseket. A helyszínre, hol a vonat kisiklott, külön vonat ment 150 munkással, s Dex Szarvassy vasuti felügyelővel. Thaisz Elek telefon után lovas rendőroket rendelt a helyszínére. Milán király 1000 frankot adott át a rendőroket közl való szétosztás végett. Hogy a kisiklás merénylet műve-e, nem bizonyos, de nagyon gyanusnak tartják, hogy a kisiklás éppen azal a vonattal történt meg, a melyről azt gondolták, hogy a király is rajta utazik. A kisiklás okozta kárról még nincsemmi megbizható tudósítás. Veletlen veszi tervezetszerű volt-e — még nem tudni. (Lásd a „Szerb király elleni merénylet” cz. cikkünket. Szerk.)

— Áttérés keresztjön hitről a zsidó vallásra. A horvát országos kormány ez évi április 1-én rendeletet bocsátott ki, melyben hivatkozva a zsidók egyenjogúsításáról szóló törvényre, kimondta, hogy a keresztény hitről zsidó hitre való áttérés meg van engedve, és az ez alapon kötött házasság érvényes. Az ellen megtagadta a kormányt e rendelet miatt és Zorics József képviselő, szeszvetei lelkész, a kormányhoz interpellációt intézett. A kormány részéről Vencsina osztályfőnök az aug. 30-iki ülésben felelt az interpellációra, igerve a rendeletnek hatályon kívül való helyezését.

— A „tót bank.” A trencsényi Szvornosztya a Turóc-Szent-Mártonban tervezett Tátra című nagy tót bankról írva, ezt feleslegesnek tünteti fel s azt tartván felőle, hogy pánszláv céloknak fog szolgálatokat tenni,

igyekszik a tót közönseget lebeszélni a részvételtől. A Szvornosztya a bankot szédelésnek mondja, másrészt meg szerinte felni való dolog, hogy az alapítók bezsebelve a pénzt, a részvényeseket ugy megkárosíthatják, mint más tót nemz. tiségi vállalatoknál történt.

— A francia-kinai háború. 2. Mint a Havas-ügynökségnek Shanghaiból távirják, Tien-Csinból oda az a hír érkezett, hogy Li-Hung-Tsang méltóságától, egyszersmint miniszteri és alkirályi rangjától megfosztották nyilvánított. E hír egyebirant megerősítésére vár. Conbat tengernagyhadműveleteiről újabb hírek érkeztek. A helyet csüggesztő; a valódi háború előnyösebb volna. Azt hisszük, hogy kiutasítási parancsot kapunk. A kínai hatóságok körében nagy az izgatottság. Pekingből távirják a hol a főváros utcáin falragaszok láthatók, melyekben a kínai kormány háborút hirdet Franciaország ellen, egyszersmint szigoruan meghagyja a lakosoknak, hogy bármely más nemzet polgárainak bántalmazásától tartózkodjanak.

Politikai levelek.

(Folyt. és Vége)

No de ha már az ország testében, a jelen kormány szemben, az ellenzéki többség ott van és a jelen anomális választási viszonyok közt, a kormány hivatalos pressziójánál fogva, a választásoknál saját erejét ki nem fejtethi, s nem érvényesítheti, hogy a haza földjén a gyümölcstelen fa haszontalan szerepét ne viselje, kötelessége keresni oly alkalmat, melyben a maga lételeméről jelt adhasson és bizonytágot tehessen, — sőt olyat amelyben erejét a kormány pressziójára szemben erkölcsileg érvényesítheti. — Ezt pedig más tekintet elem érheti, mintha a közönységet levetkezve, és egy szívet lélekkel tömörítve, lép az oly nemű cselekvés terére, midőn minden lehető alkalmat megragad, melyben az országos közvéleményt nyilváníthatja.

Az erkölcsi erő nem szokott romboló gyorsasággal előrehaladni; — szelid természetű fogva hasonlít a lassan folydogáló csermelyhez — mely alig észrevehető, de folytonos munkássága által, elmossa partját ha azt ne talán szirt darab kezezné is.

Az ellenzéknek nincs más erő birtokában mint az erkölcsi ellentállás, s az erkölcsi hatás. — De ezt az erkölcsi hatást összegyűjtött kézzel, — a közönység útján, soha sem lehet elérni. — Annak elérésére nézve mulhatlan szükség felvenni a lassu csermely szerepét, a lassu, de folytonos munkásságot, — melynek sarkalatos fénypontját, a közvéleménynek rozsaló felszólamlása képezi, ha hogy a kormányzatnál haza érdeke elleni törekvés merülne fel.

Ezeket tenni az ország kebelele létező közjogi ellenzéknek elodázhatatlan kötelessége ha óhajtja, hogy a nagy cél, a haza, az ország önállóságára, a nyakába agyagot nagy terhek megkönnyebbitésére, és a megsemmisítés megakadályozására nézve el legyen érve.

Hijába dugjuk össze töprenkedő fejünket azokban az alkalmi kis apró csoportokban, hogy egymásnak képpel elpanaszoljuk, hogy ez a rendszer, a kormányzatnak ez a felvett módja, hol semmi sem merül fel az intézkedéseknél oly nemű, mely Magyarország önálló államiságára célozna, sőt minden jel oda mutat, mintha éppen annak az önállóságnak lehetősége céloztatna örökre megsemmisíttetni. — Micséz belőlünk mi lesz az országból? Hiszen elebb utóbb oda kell jutnunk, hogy egy más ország vazalusává kell lenni a magyarnak. — stb. Ezek felett így a mi privát házi körünkbe, hába sohajtozunk; — az a panasz ott marad mindenesetül a hol elmondattott, s az a sohaj nem terjed a ház falán kívül, vagy a bokrok terebélyén túl, — legalább a kormányzók füleg semmi esetre sem; és ok a csendben, egész kényelemmel zakatolják az ország-házba felállított gépjüket.

Mindenek előtt arról kellene minden közjogi ellenzéknek meggyőződni, hogy az ország közvéleményének gyakori nyilvánulása, bármely hatalomra végtelen erkölcsi hatással van. — Hiszen mi kell arra több bizonyosság, mint az hogy imé ebben a beállott közönység világában, ho' alig jelenik meg az ellenzéki lapokban olykor egy kis erősebb megrovás az ország-házban, mennyire hanyatlott az a hajdani megtámadó kedv! És mégis az a célba van véve, az ország szellemi előhaladására mulhatatlanul szükséges eszköznek, a saját szabadságának korlátozása, czelba van véve az ország-házban a szájkosár. — Tehát csak annyi is nagyon kényelmetlen a kormányzat az ő szabad mozgására nézve. — Mennyire határos lenne tehát, ha az a rozsaló közvélemény az ország-házán kívülről, az egész ország minden részéből sürően jelentkezne! — Csak-hogy erre nézve kitartás lenne szükséges és

szelt érés tekintetéből abba nem szabad bele ujni soha.

Az olyan kormányzat mely az ország jogainak védői ellen pressziót gyakorol, föntenditája az ellenzékét kifárasztani. — Lehet-e gyönyörűsebb cél elérési örömet képzelni, mintha a kifáradt ellenzék csoportjába a közönység úti fel fejt? — Valóban hazafiasságának szegénységi bizonyítványát állítja ki, és kicsiny lelkről tesz bizonytságot az a közjogi ellenzéki elveket valló, vagy vallott polgár, ki mert aktíójának telleges eredményét in momentum nem élvezhette, egy kis üldözési actus után visszavonul a cselekvés teréről, — és közönysé válik. — Ez valamely nemzetnek a S z u - j a (azaz szu ferge) mely ha keblebe maradó alakban oda fészkei magát, az a nemzet elsatnyul és lesz belőle jó engedelmes szolga; — megtámadás esetében pedig védtelenül, gyáván esik el.

Lám a zsidó nemzet! — Mióta Dávid alatt megszokta azt a nemzeti dicsőséget, ahoz még a mai napig is oly híven ragaszkodik, hogy még a Jeruzsálem elpusztulása sem bírta azt annak kebleből kioltni, — sőt még a világban lett elszeledése esetében is kiki híven őrzi azt. — Hol ketten, hármán együtt vagyunk összetartanak nemzetiségük érdekében. — Távozáskor viszik keblük titkos rejtekében a föld hármaja alatt csergedező erceskek munkás szerepét, lassan de folytonosan működővén a szent ügy mellett, hogy a zsidó a várt kánaánban nemzetiségét ismét megerősítse.

Es ennek a kitartásnak; ennek a folytonos igyekezetnek mi lett csakugyan az eredménye? — Naponként látjuk. — Körünkben tapasztaljuk.

A kitartás ösztöne számítóvá tette őket. A számítás megszerzte számukra a szét tekinteni képes szellemi tehetséget. — Ez a kifejlett tehetség kazokba adta a pénz szerzés kulcsát. — Es most mint pénz király úján forgatja a fel világot. — Es nekünk magyaroknak megdöbbentőleg hangzott fel saját szájukból jön és saját füleinkkel hallott azon szomorú alternatíva: „ha a magyarnak nem tesz a zsidó, vagy vele nem szeret együtt lenni, hadjanak itt beennük.” Sic!

No szegény jó szívű vakondok, abból a csupa filantropikus nagylelkűségből, befogadhattad kényelmes odúba a keredzkedő tövises díszot. — Mely most már nagyon jól éri ott magát; es kényelmes elterpeszkedése közben néked kell majd onnan kivonulnod, ha tövisseinek szurásait túrni nem lennél képes.

Pár ezer évig kellett a zsidó népnek azt a türelmet, azt a kitartást folytonosan fogatnia venni. — S pár ezer évig áhítczni a várt kánaán feltalálása után, — mely minden esetre több mint egy néhány év tized, vagy pár század. — De túrt, kitartóan működött, várt beiktatással; és ki tudja nem éppen a mi Budapestünkön át folyó Duna fog-e egykor számukra megfordánosodni?!

No — mit bálunsz oly feltátozt szájjal edes magyarom? Nem látod ki az ur házatokban? — Ki szemedbe mondja: „a kinek itt nem tetszik, kimehet az odúból.”

Szép példa ez; — lehet belőle tanulni minden irányban.

A mely tárgy a hatásra visszahatást nem tesz, a hatás alatt elmállik. Ha mi éppen oly kitartóan nem fogunk az ellenünk irányult áramlat ellen cselekedni; s ha a felmerült politikai események iránt megmaradunk a közönysös téren; — akkor ne számítsunk a haza önálló államiságára; — s ne számítsunk arra, hogy ezen mi kánaán-földünk megmenekszik a jeruzsálemi nagy templom dicsőségétől.

Ismételjük tehát, hogy ezen jelen idő szerint mesterségesen komplikált szerkezetű kormányzás constellációjával szemben jó lenne egyszer már, a jelenkor közjogi ellenzéki elvet valló nemzedékének, abból a közönységből kibontakozni, és nagyon időszert lenne azt a cselekvés terét foglalni el, melyet megmagyarázhatlan okból oda hagyott. — Mert az idő halad. Egyik generáció hamar hal ki a másik után. — S pár év tized még; és a következő céloztos mesterségesül mamekuká formáit koroztatly lép a maiak helyére. Kik már az iskolákban, a kenyérkapás feltétele által terrorizáltak lettek kénytelenek magukat, a haza önállósága ellen működő mostohák karjai közé oda dojni. — Es majd ha ezek fogják a cselekvés terét elfoglalni; kérdés, ha akadni fog-e azok közt olyan, ki az haza önállóságának eszméjét fel bolygassa, vagy kinek elég bátorsága lenne annak felbolygatása által a kormány kényelmet túrbálni? Valóban nagyon könnyen feltehető, hogy az a dresszirozott jövő ivadék, a mi közönységsünk tövistelen és kényelmes lugassin keresztül eljutand oda, hogy valamennyien egy bővebb hazát kereső írónkkal együtt, meg sokasodnak!

Értesítvény.

ami mentelep Eperjes, Debreczen zett katonai legénység, valamint részére folyó évi november hó ma-szombati mentelep osztályánál mány részére folyó évi október er hó végeig szükségelendő

Értesítvény-czikk

alomszalma és ágyszalma, kevégett

ma-szombati osztály részére d. u s kapitányságánál.

erjesi osztály részére d. e. 10 város háznál.

remeteli osztály részére d. e. 10 város háznál és

ezeni osztály részére d. e. 10 ban írásbeli zártajánlati árlejtés

feltételek a helybeli mentelep ály iródjában, valamint a rima-tányságnál megtekinthetők.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

ntelep parancsnoksága.

Itt a tanuló ifjuság!

(r. e.) Debreczen utcáji megélnékültek. Öröm sugáryó arccal jár-kel a tanév megnyitására öszszesereglett ifjuság; üdvözlők rég nem látott barátait, sietnek a kedves anyaváros utcáinak, tereinek megtekintésére. Mások ismét — kik először látják most a híres kalvinista Rómát, a magyar függetlenségi eszme kijelentésének választott városát, a mi legmagyarabb városunkat — bámulva tekintenek meg mindent, a mi itt szép és nevezetes: történelmi nevezetességű főiskolánkat és értékes gyűjteményeit, azt a hol Hatvani tanított s kivüle is tanultak és tanítottak jelesek és nagyok; Csokonay és Petőfi emlékeit, hatalmas színházunkat, a közkereteket és városunk büszkeségét — a csodaszép nagyerdőt. Mások ismét könyvekkel járnak-kelnek; most vették azon könyveket, a melyeket legyőzve — diadalmaskodni fognak a tudomány mezején, általuk pedig leveletek — nyomorultabbak lesznek a kőnigrázi vart seregnek is. Ezek a könyvek — ez az ő fegyvertárunk. Dicsőséges fegyverek, annak, a ki belőlük nem betűket, de (a szentírás értelmében) a szellemet sajátítja el!

Üdvözlőjük hát mi is a szellem ifju bajnokait Debreczen városában! Kivált a hazafiasság szellemét sajátítsát el, ifju seregem! Hogy ezt tehessed, főiskolánk ez idén is gyarapodott hazafiaságokról híres és becsült tanárokkal. Ők és a régi tanárok egyaránt felfogják azt, mit vár ifjuságától a hazajelenének most folyó ügyei iránt is. Nem magunk beszélünk, mert imé azon szavak, melyeket a főiskola egyik régebbi tanára, Kovács János írt le a „Debreczen“ 1872. évi június 27-kén megjelent, 128. számában: „De politikailag sem olyan éretlen ám az a tanuló ifjuság, mint a milyennek sokan állítják. Ezek a bölcsészeti, jogi és hittani tanulmányokkal foglalkozó ifjak, kiknek sziveiket a világi érdekekhez való alkalmazkodás meg nem fásította, jobban megtudják találni a politika mezején az utat, mint azon világ emberei, kiket az önérdék csillogó lidércze többnyire tévuttra vezet!“ Akkor irattak e szép sorok, midőn az akkor még függetlenségi vezér, Tisza Kálmánnak fáklyaszénét adott ifjuság, ezért több oldalról megtámadtatott s ő maga is így szólott az ifjakhoz: „Örvendek, hogy az ifjuság jelen van ott, hol a polg. szt. lelkesedés nyilatkozik. Az ifjuságnak ily helyekről nem is szabad hiányozni, Debreczen tanuló ifjuságának mindég gonosz példák igazolás — mint gonosz példák igazolás — oly ügyért sem tud lelkese sülni, melyért őseik vérdóket ontották.“ Erthette ez alatt hazánk magarangu hivatalnokai: a magyar függetlenség és protestans autonomia csorbíthatlanságának érdekében vívott küzdelmeket. Valóban, a

mely ifjuságnak ily tanácsadói vannak, annak irányát nem kell féltenünk! Elmondtuk több ízben, mit várunk az ifjuságtól. Most még egyre figyelmeztetjük; egy fájdalmas hiányra, melyet a főiskola múlt évi értesítőjéből figyeltünk meg. 20 ifju vett részt annyi százból a francia órák tanításában. Pedig a francia köztársaság s a valódi alkotmányos monarchia nyelve, szelleme az, a mely nélkül modern európai műveltség színvonalán nem állhatunk s a mely nélkül a germanizáció munkáját szellemi téren ellen nem sulyozhatjuk. A tanár és önszorgalmunk befolyásával mozogjon ifjuságunk e téren is. Szorgalmának gyümölcseit szedni fogja, hanyagságát pedig nem egyszer fogná pironkodva meg bánni.

Az érettebbek pedig gondoljanak Göthe „Faust“-jára, melyben Mefiszto (Fanzst alakjában) e tanácsot adja a tanítványnak: „Eritis — sicut deus — scientes bonum et malum.“ A jobb tudására való törekvés legyen főcéljuk e tanéven keresztül is!

Nyári színház.

Debreczen, aug. 30. Tagadhatatlan, hogy Debreczen város az utolsó néhány év óta az előhaladás terén fokozatosan emelkedik; lakossága gyarapodott, ezáltal a fogyasztás növekedett; kereskedelmi és ipari forgalma lényegesen javult; közlekedési eszközei szaporodtak; a társas élet mozgalmassabb irányt vett, egyszóval el lehet mondani, hogy igyekeztünk haladni a korral. S ha már most figyelembe vesszük, hogy a debreczeni hajdunánási vasút pár hét mulva a közforgalomnak átadatik, a közúti vaspálya teljesen felépül, s egy debreczeni-székesvári helyi-hidmargitai vasútvonal építése foganatba véteik, egy több száz munkászt foglalkoztató dohánnyágró építése megkezdetik, s a sertes hízaló társulat is oly intézményt létesít, mely hivatva van számos vidékit sőt külföldi egyént városunkban állandóan összpontosítani: méltán elmondhatjuk, hogy Debreczen igen rövid idő alatt egyike lesz azon városoknak, melyek egy nagy vidék központjaként igényt tartanak arra, hogy ilyenül elismertessenek.

Es minthogy ezek kétségbevonhatlanul így vannak, mégis sajtóságnak tünik fel a ügyelmes szemlélő eljött, hogy ilyen, most már élénk forgalomra kilátással bíró városban, a színeszetnek csak telen van állandó helye, s nyáron szünetelni kénytelen. Művelődési és szórakozási szempontból ez egyaránt nem helyes.

Most, midőn egy-két hét mulva megkezdődik színházunk s gondolva arra, mily nagy pénzt vittek el Debreczenből csak a nyáron is holmi haszontalan komédia-bódé társulatok és egyéb nem művelt embereknek való látványosságok: talán alkalomszerű arról gondoskodnunk, hogy az épen most megalakult szingyi egyesület, élén buggó elnökével — Komlóssy Arthurral: hozzájáruljon a terv megvalósításának előkészületeihez. Ha már most látunk hozzá, szövetkezve a szintén tevékeny Kerecsányi igazgatóval — jövő nyárra elmondhatjuk magunkról, hogy Debreczennek, az alföld fővárosának önmagához illoen — állandó színeszete van! Egy állandó színeszettel bíró városnak nem kellene arról sem gondolkoznia, hogy van-e joga egy szini nyugdíjintézet megtartásához? Színháznyugd. intézet és állandó, teli-nyári színeszet, ezek bizony legalább is összeillő fogalmak! Mert hiszen akkor, a midőn a fentemlített intézmények városunkban meg nem lé-

teztek, vagy csak csirákban voltak meg, volt annak értelme, hogy telen itt működő színtársulatunk a nyári hónapokban városról városra vándorolni legyen kénytelen. De nem hihetjük, hogy mai viszonyaink között erre szükség volna, s nem hihetjük főleg, hogy Debreczen közönsége egy színtársulatnak a nyári hónapokban annyi jövedelmet ne biztosíthatna, mint biztosítannak például Eger, Nyiregyháza, vagy bármely más vidéki város.

Sőt állithatjuk, hogy egy nyári évadra szervezett, tulságos igényekkel nem bíró, azonban lehetőleg jó színvonalon álló színtársulatnak a rendes és megfelelő napi bevételeken kívül még többet is biztosíthat a nyáron anynyira unatkozó s Debreczen város földmívelést nem űző közönsége. Biztosítja első sorban azt a nyugalmat, melyet a számos tagból álló társulat a több hónapon át tartó folytonos költözködés folytán vidéki vándorlása közben nem találhat fel; s ez magában véve is nagy nyereség, mert az illető színigazgató jobb tagokat állandó tartózkodásra legalább is olyan előnyös feltételek mellett szerződtethet egy nyári időnyre, mint a selejteseket a vándorlás tartanára.

Másrészt maga a város is nyerne élénkség tekintetében. Jóllehet, hogy az intelligens osztály egy része a nyári hónapok közül néhányat fürdőben tölt, más része szállós keretbe költözködik. De hát ez még nem marad a városban még elég szellemi élvezet után vágódó lélek, kik aztán természetesen ennek hiányában szintén a városban kívül, vagy ezen belül, valamely vendéglőben, vagy ehez hasonló szórakozást nyújtó helyen töltik el azt a néhány órát, melyet szívesen áldoznának fel Thalia papjainak.

Ezen felszólalásunk czélja tehát az, hogy az illetékes körök gondoskodjanak egy nyári színikör létesítéséről. A város rendelkezik e czélra alkalmas elég olyan üres telekkel, melyet készséggel és hisszük a czélra tekintettel készséggel engedne át díjmentesen egy színikör építésére; az a színigazgató pedig — ha akadna vállalkozó a színikör létesítésére — bérösszeg fejében örömmel megfizetné a bekerülési árak mérsékelt kamatait, csak hogy utazgatnia ne kelljen.

Felvetettük tehát az eszmét mely hivatva lenne társaséletünk egy érezhető hiányát pótolni; s tettük ezt épen alkalmas időben, a teli évad kezdetén, remelve, hogy talán lesz, ki az eszmét tovább fűzve, s a jövő tavaszig a kívánt időre azt megtestesítve.

A szerb király elleni „merénylet.“

— szeptember 3. Említettük tegnapi lapunkban, hogy a belügyminiszteriumhoz érkezett feljelentés szerint (a mi csak egyszerű felületés lehetett) „merénylet“ készült magyar földön a szerb király ellen. Erre nagy látás-futás támadt. Az igazalom tetőpontjára hágott hivatalos és rendőri körökben, midőn tegnap éjjel a szerb király udvari vonata a előttpárperczrel közlekedő vonat Budapest tájéknak kiskilott.

Az eset részletei következők: A hétfőn este 10 óra 36 perczkor, a központi személypálya udvarból a budapest-új-szöny-bruk-bécsi vonalon Bécsbe indult személyvonat, mely közvetlen Milán király udvari vonatainak megérkezése előtt indult el a pályaudvarból, midőn a Kelenföldre ért, egyszerré nagyot zökkent, s a batusló ket csomag-kocsi a sínokról kiugrott. Ennek folytán az összekötő lánc elszakadt s a két vagon felfordult. A mozdonyvezető azonnal megállította a vonatot, miáltal nagyobb szerencsétlenségnek elejét vette. Az utasok kiszálltak a kocsiokból s a vonatvezető rögtön értesítette a központi pá-

lyaudvar főnökét, nehogy a megérkező illetv már ott időző udvari vonatot kiindítsák. Használóképen értesítettek a kelenföldi állomás főnökét és a rendőrséget is. Kelenföldről azonnal munkások küldettek ki a szerencsétlenség színhelyére, a rendőrség részéről pedig a felügyelő tisztviselő és a rendőrorvos siettek ki kocsin Kelenföldre s nyomukban a rendőrségi felügyelő 15 lovas rendőrral vágatott ki felé. A szerencsétlenség hírének enterjedésekor még nem tudták, hgy emberéletben esett-e kár s nagyszámú sérülékről beszéltek. A megtartott orvosrendőri vizsgálat azonban kiderítette, hogy csupán a leghátulsó kocsin alkalmazott fékező vágódott ki léseéből és szenvedett ennek folytán súlyos sérülést, az utasoknak pedig semmi bajuk nem történt. A szerencsétlenség színhelyén nyomban meg az éjjel megtartott szemle azt igazolta, hogy a kiskiklás „vágány táulás“ folytán történt, mi nek folytán szigorú vizsgálatot indítanak annak kiderítése iránt, vajjon mulasztás vagy vétkes gondatlanság volt-e oka, hogy ezen az új pályán vágánytáulás fordulhatott elő. A kiskiklás illetve a vágánytáulás által előidézett pályarombolás helyreállítását fáklyafény mellett 150 ember végezte s csak 9 óra hosszat tartó szakadatlan munka után voltak képesek a megrongált pályát annyira helyre hozni, hogy a veszteglő vonat tovább indulhatott s egyuttal értesítettek a központi személypályaudvar főnökét is, hogy a vonat szabad, s Milán király udvari vonata is „mehet.“

A szerb királyi család hétfőn délután fel 3 órakor indult el Belgrádból, az új vasuti vonatot bocsátott rendelkezésére, s Langer felügyelő vezetése mellett indult el a vonat. Az utazás már Budapestén alul sem ment zavartalanul, mert Szabadka és Csantaver között az egyik és pedig azon kocsi egyik tengelye, melyen Sándor herceg trónörökös aludt megrsült; a baleset és Szabadkán vették észre s azt írt felőráig várakozni kellett a vonatnak. Szabadkán különben nagy óvatokkal fogadták Szerbia királyát, a kinek érkezését tudták előre. A pályaudvarba 11 óra 37 perczkor berobogván a vonat, a királyi családra Thaisz főkapitány és dr. Ullman szerb alconsul várakoztak. A királyi család kíséretében voltak Jankovich udvari marsal, Katargi ezredes és Francsevics alezredes szárnysegédek. A király kiszállott, s beszélgetve Thaiszszal a személypályaudvar szépsége felől a legnagyobb előismeréssel nyilatkozott. Ezután visszament a kocsiába, magához kéretve Thaiszt, kérdést tett hozzá a merénylet híre felől, melyről már értesült. Thaisz megjegyezte, hogy pozitív adatok fölött ő nem rendelkeznek. Eközben a vonat épen indulni készült, midőn Merkel állomásfőnök táviratot kap, hogy a 2-ik számú pályaudvarból Bécs felé, 200 méternyire a távjelzőtől Kelenföld előtt, egészen nyitl sima uton, kiskiklott. Egyéb részlet a táviratban hiányzott; de így is rendkívüli consternatión szült. 12 órakor segélyvonatok küldettek a helyszínére 150 munkással. Ugyanoda indultak Szarvassy felügyelő, Dax főmérnök, akik a királyt Bécsbe kísérőndők voltak, Makray felügyelő, szonfelül Thaisz főkapitány rögtön a rendőrségi kaszárnyából utasítást küldött, hogy lovas csapatok karriére-ben vágtsanak, hogy esetleg az utazók holmiját lopások ellen megvédjék. Milán király, a kire az eset látszólag igen kelemetlenül hatott, tudakozódott ismételtén, hogy mikor folytathatja útját. Egy távirat tudtul adta, hogy az akadályok elhárítása oly sok időbe kerülne, hogy czélszerű, hogy ha a királyi család szállodában tter nyugalmozna. Milán azonban kijelenté, hogy itt az indóházban marad. Milán nyomban 1000 frankot

A „DEBRECZEN“ TARCZÁJA.

Magány — szelid lény — üdvözöllek! Ringass el újra karodon, Mint akkor, a midőn az ifju Meglelt a fűzes halmokon, Hol habzugás volt a beszéded, Csókjaid — enyhe fűvalom S a kis falusi temetőben Pamlagod egy kis sirhalom! Rídeg szobámba, hol zokogva Borúlok fekhelyemre én, Hozd régi álmaim magaddal, Légy az a kedves, drága lény! A harez után pihenni vágyok, E harezba győzni, veszni rút... Hűs, harmatos vadon-virágból Fonj égő fómre koszorút! Zárd szememet lágy álmodásra! A gyermekort hagy álmodom, Hagy szállok óslakunkba vissza, Gyermek legyek — mint egykoron! Kicsiny falum, mig a Garam mos, És int feléd a reneteg, — Ugy-é, ugy-é, hogy ott találna Jó sirhelyet a nagy beteg?

Aztán harsogjon fel az ének, A hegedűk zokogjanak, Szép bálkirálynőm hagy öleljem... S legyen örök e pillanat! Szeretlek! e szó: újra mondjam És sirjon fel a régi dal, Husz éves szívem véghetetlen Örömmel, fájdalommal!

Volt mindenem és semmim sincsen! Jer, ved meg bár kórágymat, Hanem a régi, kedves arcok Lázálmimon virrasszanak! A tört ideg csattogjon újra S a békét is érezzem én, Melylyel az elmúlásra vártam S fájdalmitat megszenvedém!

Légy az a régi! Ládd, ha mostan Jössz: a beszéded csupa vád, Ezek zaja, vagy suttagódság... Megnyugóvást többé nem ad! Nem jó veled már álom, emlék — Vagy csupa szenny, vagy csupa vér, És elhibázott életemről Oly szomorun susog, beszél!

Oh lenn a sirban, tudom ott van Az enyh, a szent, édes magány! Oh nyisd fel e háló-szobádat, Hűs szemfedőt boríts reám! Hasztalan élt — viselje fejfám Itéletül, mig összedül:

De én pihenjek lágy öledben, Almodva és csak — egyedül! (1884. szeptember 1.) Gáspár Imre.

Meg volt irva. Beszély. Irta: Dr. Pápay Imre. I.

Orestes és Pylades. (Folytatás.)

Márton ur kezdett a szokottnál figyelme-sebb lenni. — Még van remény! ismétlé Pál ur — és én remelek. Remélni a sirig, ez az élet philo-sophiája, ez az én természetem. Remélem, hogy Kis Mihályné komamasszony... azt ta-lán mondanom se kell, hogy is tudja barátom, hogy nekem az egész város komám.

Márton ur igent bólintott. — Remélem — ismétlé Pál ur, — hogy özv. Kis Mihályné komamasszony elhatározása nem megváltozhatatlan. Mi sem lehet állandó ez elmuló világon! Damnos quid non inmiuit dies? kérdem a nagy Horácczal. Márton ur most az egyszer unalmasnak találta a nagy Horácczat. Mint semmi a világon, hogy az én komám-asszony akarata sem változhatatlan. — Ez az én Archimedesi pontom.

Márton ur most már határozottan ke-kegyetlennek tartá hű Pyladeset. — Erősen megvagyok győződve — szó-nokolá Pál ur, — hogy özv. Kis Mihályné ko-mamasszony megváltoztatja elhatározását, ha egy köztiszteletben álló férfit ellenállhatlan ékesszólással a helyes utra vezetni elvétevé-gondolkozását.

— Csak tudnám, ki az az áldott jó ember! — tört ki Márton urból a meggyötört kíváncsiság.

Pál ur kegyetlenül horkantott s az óriás szemöldök a padlásra meredt. — Én ismerem és barátom uram is ismeri?

— Az Istenért! ki az? mondja meg bárátom uram! — vágott közbe Márton ur. — Az óriás szemöldök a padlásról a jeles csendőrré irányult.

— Még sem találta ki? — uj, az előbbieknel jóval hangzatosabb horkantás, kísérve az előbbieknel jóval rettentőbb szemmozgásokkal. — Akkor kénytelen vagyok megnevezni. Fejét elvitathatlan méltósággal felemelé, mellét kidülleszté, s a kidüllesztett mellre jobb kezével hatalmas csapást mérve szólt: — Az a férfit, az a férfit... én vagyok.

Ennyit mondott csak, s aztán hátra veté magát székeben s e hasonlíthatlan méltóságú helyzetből kegyelmesen pillantott bámuló barátjára. — Ugy lesz — szónokolá. — Elmegyek hozzá! Látnoki tehetséggel jósolom meg leánya szenvedését, ha Kozár Marci neje leend; ihletett lélekkel festem le leánya boldogságát Kósza János, mint férj oldala mellett. Elmegyek hozzá és rákiáltok, mint a nagy Horác a vízbe rohanó hajóra: O quid agis? Fortiter occupa portum!

Márton ur még mindég bámulatba volt merülve. — Elmegyek, dörgé Pál ur. — O hallgatni fog jószavaimra, mert ha kell, tudok én ellenállhatlan lenni. Az is lesz! Hány embert rendíték meg már elhatározásában? a

odottát a r... zétosztás... Miután a k... jait, hogy délre... viselőktől kérde... ez lehetséges, L... felügyelő még a... osztrák-magyar... hajlatot, hogy a... tot rendeljen. It... idején egy külön... vállalkozik, a kir... egész éjet a k... tölteni. Innen azt... államvasutak ált... vonatot Kőbánya... rálvágány“ segít... magyar államvasu...

Le Egy...

(Bismarck tudománya... Nemét gyarmatok... run vidéke — Osztrák...

(K) Ha a va... zini tusculumbaba... gadom, hogy nagy... képe felett szemlé... 604 négyeszer mér... csak néhány mil... milliót.

Ha meggondo... diák korában eg... azaz magyarán m... fejtefős fog neki... retien földész... minden áron gy... valljuk meg az h... módon, mint azt h... kik num kérdeze... találtak, a hova... az az övé volt.

Igy Afrika e... delmezőbb része a... 1815. óta birtokuk... lehetősén megzab... kereskedelmet ter... ták „Naiál“-t továb... 1877-ig a boerek k... Németországba... Afrikába, de a köm... s többnyire angol... lottak.

Igy Hamburg... kereskedők telepe... a Kongo folyám... nyugoti részének t... kikötőt találtak.

Mind ezen a... voltak, hogy a f... térképeken, ugy N... kók partjain ott t... „Dr.“ (britt) valad... részen található i... Régiibb időben... zés, mert az angol... előbb gyarmatosít... midőn a német-egy... lomná fejlődött, h... hogy a németek... alatt álljanak, s... magát, honfiai meg... Az alkalom m... nevű bremai kere... Friedrichs József... kétől megvette B... Paqueua“ kikötőve... egészen a Kapföld... az angol-kormányh... tól adandó, hanem... mely nem is kése... tenni. Roppant fel...

kiknek pedig az is... et aes triplex circ... a napja. Egy új Caesar... sarként mondandó... asztalnál: veni, vid... holnap: „nunc est... Elhallgatott s... az üres poharakat... úrité ki a magát.

Márton ur n... rülteu, gépiesen ny... tért magához, midő... úrité azt, magához... kenyült. — Eletemet a... Áldja meg a mind... aziban erőlyesen t... azonban nem enged... mekébbnél, remekb... csendőrré maradt a g... ismernie, hogy bar... Ez volt a nagy tu... csatája, de a kudarc... Meg egy pár... egy pár pohár bor... barát.

Elmult tizenk... ur haza ért, s épp... hoz tért afelett... Jánost nem találta... Hol is lehet... János? Ezzel aludt... is, igen hihetőleg...

Alapított Debreczenben 1866-ban.

Mély tisztelettel ajánlom a t. közönségnek az elismert legjobb fajta

VABORGÉPEKET

és ismételve bátor vagyok a t. gépvezők figyelmét arra felhívni, hogy a

központi varrógépraktáramból

a varrógépek megrendelését, illetőleg megvásárlását házalók és ügynökök mel-
lőzésével méltóztassanak tenni, mivel azoknak drága díjazását mindig az illető
vevőnek a gép árából leszámitom.

HOLVAY GYULA,

a központi varrógépraktár tulajdonosa.

NESTLE HENRI

gyermek tápláló lisztje
teljes tápszert csecsemők és gyenge gyermekeknek.
Egy doboz 90 krajczár.
Nagy érdem oklevél.

Különböző Kiváló
kiállítá- orvostu-
soktól dorok
arany- bizonyít-
érmék ványai.

Gyári jegy.
Nestle Henri-féle
tömörített tej.
Egy doboz 50 kr.
Főraktárnok Osztrák-Magyarország részére
F. BERLYAK
Bécs I. Naglergasse 1.
Bécs és a vidék minden győgytárában kapható.
Főraktár Debreczenben:
GERÉBY FÜLÖPNÉL,
Dr. Rotschnek V. Emil, Gölti Nándor, Tamássy Károly
gyógyszerezeknél és Varga Lajos kereskedésében.
Továbbá kapható: Magyarország összes
gyógyszertárában.

FALK OTTÓ

Debreczen czegléd-utca a városháza épületében a régi
takarékpénztár tőzsomszédságában.
Ajánlja a n. é. közönség becses figyelmébe dusan
berendezett raktárát a legjobb minőségű

NŐI, FÉRFI és GYERMEK CZIPŐKBEK.

E szakmában nagyobb gyárakban szerzett ös-
mereteim és rendkívüli összeköttetésem azon kelle-
mes helyzetbe juttatnak, hogy a n. é. közönség igényeinek mi-
den irányban megfelelhettek. Különös figyelmet érdemelnek saját
gyártmányu

BŐR NŐI-CZIPŐIM,
melyek ugy minőségre, mint árakra nézve minden eddig áruba
csátottakat tulszárnyalnak, továbbá női, férfi és gyermek czipők-
beni különlegességeim.

Becsés pártfogását kérve
maradok kiváló tisztelettel
FALK OTTÓ.

Mária-celli
GYOMOR-CSEPPEK,
Jeles hatású gyógyszer a gyomor min-
den bántalmai ellen,

fel nem multhatatlan az
é tv á g y h i á n y, gyomor-
gyengeség, rossz szaga lehel-
let, szelek, savanyu felhű-
gés, köhika, gyomorhurut, gyó-
morégés, huykőképződés,
tulságos nyálkaképződés,
sargaság, undor és hányas-
főjás (ha az a gyomor-
ból ered), gyomorgörcs
székstorulás, a gyomornak
tülszerheltsége étel és ital
által, gúliszta, lép- és máj-
betegség, aranyeres bántal-
mak ellen.

Egy üvegcsé ára használat
utatisással együtt 35 kr.

Kapható Debreczenben Dr. Kotschnek E.,
Gölti N és Tamássy B. urak gyógyszerárában,
Barta Zoltán, Kun-Szent-Márton, valamint az
oszták-magyar birodalom minden nagyobb
gyógyszertárában és kereskedésében.
Központi szétküldési raktár nagyban
és kicsinyben
Brady Karoly,
"órangyalhoz" címzett gyógyszerárában
Kremzterben, Morvaországban.

BROGLE JÓZSEF
gép- és rostalemez-gyár
BUDAPEST gyár: külső váci ut.
raktár: váci körút 68

Ajánlja minden gazdasági kiállításon ki-
tüntetett

Trieur-jeit
váltható szitákkal.
Gabona tisztító-rostákat.
Tengeri-morzsolókat

Lyukasított és hasított lemezeket, mal-
mok, méhészeti és technikai czélokra.

járgány-cséplőgépeket és minden egyéb gazdasági
Továbbá e téren a legújabbat:

SCHMID H. szabadalmazott nemzeti rostát,
1882. augusztus 3-án 17,567 sz. alatt szabadalmazva mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4' 4" magas és 2' 4" széles, sulya 50 kilo ára 45 frt
Főraktár és ügynökség **BAUER** és **TARSA** uraknál Debreczenben.
Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

59. szám.
ÁRJEGYZÉKE
az „ISTVÁN” gőzmalom
készítményeinek.
Saját raktárában.

Árak ausztriai értékben
Kötelezettség és engedmény nélküli
készpénz fizetés mellett.
Zsákkal együtt.

AB. Asztali dara nagy és aprószemű	18 60
C. Szinte " közepeszerű	17.60
0. Királyliszt	18.-
1. Lángliszt	17.60
2. Montliszt	17.-
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	16.-
4. " 2-od	15.40
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	14.40
6. Szinte " 2-od	14.-
7. Közép kenyérliszt 1-ső	13.-
8. Szinte " 2-od	11.80
8 1/2. Barna " 1-ső	10.60
9. Lángliszt " 2-od	8.60
9. Lángliszt	6.80
10. Veres liszt	—
11. Finom korpa	zsákkal . . . 5.60
12. Durva korpa	zsák nélkül . . . 5.-
	zsákkal . . . 5.20
	zsák nélkül . . . 4.60
Simán őrölt liszt zsákkal 4 75 kg.	9.60
	zsák nélkül . . . 9.-

Dara és liszt 25 kl. zacskókb. 100 kl.
zacskóval együtt 60 krral drágább
Debreczen, 1884. aug. 17.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly
tisztasulynak véve:

A. B. C. 0—9 számig 25 és 35 kilo.	
10 11. 12.	. . . 50
Sima liszt	. . . 75

Vetni való szép
Montagnei ROZS
kis és nagy mennyiségben
kapható
Bory Bélánál
P.-Bánházán, — állomás Ér-
Mihályfalva.

Pályázat.

Hajdu-megye Földes községében megürült, 300 frt
évi fizetés, s egyéb javadalmazással összekötött állat-
orvosi állomásra pályázat nyitattott; a pályázatok f. évi
nov. 15-ig alólirotthoz betérjesztendők. Az állomás 1885.
évtől három évre tölthetik be; egyéb feltételek a hely-
színén megtekinthetők.
Földes, szeptember 1. 1884.

SZABÓ IMRE,
bíró.

Az ipartörvény...
A lapok...
mutattuk az...
natkozó általa...
olvásóink tájé...
rehabilitására...
írtaut és belet...
vezetet megte...
fejlesztésének...
válni van hiva...
Nem lehet...
let nyilvános...
ezt bírálni, h...
merni vagyunk...
teri rendeltet...
legalább egy...
lános helyeslé...
A képe...
sorozata majd...
egyesület java...
fontosabb kézi...
sajnálni lehet...
sok, csapok, ta...
maradtak e sor...
vidéki városok...
gyöngöttetnek...
fikáció alá...
fölvette a rend...
kében a hazai...
óta szükségesne...
Az eng...
natkozó intézke...
zasi ágának, kü...
lattervek foglal...
egyöntetű rend...
utatisásokat tá...
visszaélésnek...
elejét venni. E...
miniszterium k...
kitetszik, hogy...
jeszteni rendelt...
alakban.
Az általa...
soretében küldte...
hangsúlyozza az...
sának fontos...
hatóságoknak a...
sőt késznek nyi...
séges ügyben tá...
tóságokat.
Kiemelend...
következő fonto...
"Az ipartör...
csak akkor fog...
a hatóság magu...
jó egyetértésben...
és szellemet vég...
jár el a törvény...
ros elemben sz...
szont az iparos...
tamogatóját: a...
megfelelően való...
A testület...
a mesterséggel...
fejlesztési. A tör...
köt kívánva műk...
tuleteket hatós...
testületek...
désük elős...
hát a hatóság...
gondját, ne...
testületek...
nek jó része...
váksigya a...
megkönyvit...
azon okból...
gel foglalk...
benjövend...
zétet testül...
munkodés...
vonom emel...
deant, a hol a...
ségelemek mo...
nézve haso...
testületek érdeke...
meg ezt a lehet...
Imé ezekb...
letek létesítés...
nagy sulyt fekt...
biztatás után...
tunk a komoly...
furesa! de szin...
ban álló egyéne...
lyozzák. De há